

тръгне съ своята чета да " прави пакости на
неприятельтъ, то спр аща всевъзможни случаи,
които изискватъ юначество, предприимчивость,
ягка воля, благоприятно време и пр. Разби-
ра са, че тие нѣща не е въ състояние да
опише ни една книга.

105) Четоводецътъ е длъженъ да работи
така, щото отъ неговиятъ успѣхъ да бѣде
полза повече, нежели вреда отъ неговиятъ
неуспѣхъ. До онова време, дордето може да
извършва своите дѣла безъ кръвь, четово-
децътъ не трѣба да напада на неприятельтъ;
а така също не трѣба да му дава случай,
щото да го нападне и той самъ. Ето защо че-
товодецътъ трѣба да си задава слѣдующите
вопроси: "Кога трѣба да нападна на не-
приятельтъ открито и кога скришомъ? Дѣ
са намира неприятельтъ? На едно мѣсто
ли са намира или е раздѣленъ на части?
Да ли очѣква нападение или са приготвя-
ва самъ да нападне? Голѣма ли е неговата
сила? Какво е най-главното негово оръжие
и има ли добро оръжие? Каква войска (цѣ-